

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (tretia komora)

z 13. januára 2021 *

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Naliehavé prejudiciálne konanie –
Justičná spolupráca v trestných veciach – Európsky zatykač –
Rámcové rozhodnutie 2002/584/SVV – Postupy odovzdávania osôb medzi členskými štátmi –
Článok 6 ods. 1 a článok 8 ods. 1 písm. c) – Európsky zatykač vydaný na základe vnútroštátneho
aktu o vznesení obvinenia – Pojem ‚zatykač alebo iné vykonateľné súdne rozhodnutie s rovnakým
účinkom‘ – Neexistencia vnútroštátneho zatykača – Dôsledky – Účinná súdna ochrana –
Článok 47 Charty základných práv Európskej únie“

Vo veci C-414/20 PPU,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný
rozhodnutím Specializiran nakazatelen sād (Špecializovaný trestný súd, Bulharsko)
z 3. septembra 2020 a doručený Súdneho dvoru 4. septembra 2020, ktorý súvisí s trestným
konaním proti:

MM,

za účasti:

Specializirana prokuratura,

SÚDNY DVOR (tretia komora),

v zložení: predsedníčka tretej komory A. Prechal, sudcovia N. Wahl (spravodajca), F. Biltgen,
L. S. Rossi a J. Passer,

generálny advokát: J. Richard de la Tour,

tajomník: A. Calot Escobar,

so zreteľom na návrh vnútroštátneho súdu z 3. septembra 2020 doručený Súdneho dvoru
4. septembra 2020, aby sa návrh na začatie prejudiciálneho konania prejednal v naliehavom
konaní podľa článku 107 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora,

so zreteľom na rozhodnutie tretej komory z 21. septembra 2020, ktorým sa vyhovelو tomuto
návrhu,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 11. novembra 2020,

* Jazyk konania: bulharčina.

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

- MM, v zastúpení: V. T. Bratoevska a T. Ginčeva, advokati,
- bulharská vláda, v zastúpení: T. Cingileva a L. Zacharieva, splnomocnené zástupkyne,
- španielska vláda, v zastúpení: M. J. Ruiz Sánchez, splnomocnená zástupkyňa,
- Európska komisia, v zastúpení: C. Ladenburger, I. Zaloguin a S. Grünheid, splnomocnení zástupcovia,

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 9. decembra 2020,

vyhlásil tento

Rozsudok

- 1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článku 6 ods. 1 a článku 8 ods. 1 písm. c) rámcového rozhodnutia Rady 2002/584/SVV z 13. júna 2002 o európskom zatykači a postupoch odovzdávania osôb medzi členskými štátmi (Ú. v. ES L 190, 2002, s. 1; Mim. vyd. 19/006, s. 34), zmeneného rámcovým rozhodnutím Rady 2009/299/SVV z 26. februára 2009 (Ú. v. EÚ L 81, 2009, s. 24) (ďalej len „rámcové rozhodnutie 2002/584“), ako aj článku 47 Charty základných práv Európskej únie (ďalej len „Charta“).
- 2 Tento návrh bol podaný v trestnom konaní začatom proti MM, v ktorom je na podporu návrhu na preskúmanie opatrenia o vzatí MM do vyšetrovacej väzby, napadnutá platnosť európskeho zatykača, ktorý bol na neho vydaný.

Právny rámec

Právo Únie

- 3 Článok 1 rámcového rozhodnutia 2002/584, nazvaný „Definícia európskeho zatykača a povinnosť vykonať ho“, stanovuje:
 - „1. Európsky zatykač je súdne rozhodnutie vydané členským štátom s cieľom zatknúť a vydať požadovanú osobu inému členskému štátu na účely vedenia trestného stíhania alebo výkonu trestu alebo ochranného opatrenia.
 - 2. Členské štáty vykonávajú každý európsky zatykač na základe zásady vzájomného uznávania a v súlade s ustanoveniami tohto rámcového rozhodnutia.
 - 3. Toto rámcové rozhodnutie nebude meniť povinnosť rešpektovať základné práva a základné právne princípy zakotvené v článku 6 [ZEÚ].“

4 Článok 6 tohto rámcového rozhodnutia, nazvaný „Určenie príslušných súdnych orgánov“, stanovuje:

„1. Vydávajúci súdny orgán bude súdny orgán vydávajúceho členského štátu [Súdny orgán vydávajúci zatykač bude súdny orgán členského štátu vydávajúceho zatykač – *neoficiálny preklad*], ktorý je oprávnený vydať európsky zatykač v zmysle právnych predpisov tohto štátu.

2. Vykonávajúci súdny orgán bude súdny orgán vykonávajúceho členského štátu, ktorý je oprávnený vykonať európsky zatykač v zmysle právnych predpisov tohto štátu.

3. Každý členský štát bude informovať Generálny sekretariát Rady o príslušnom súdnom orgáne podľa svojich právnych predpisov.“

5 Článok 8 uvedeného rámcového rozhodnutia, nazvaný „Obsah a forma európskeho zatykača“, v odseku 1 písm. c) uvádza:

„Európsky zatykač obsahuje nasledujúce informácie stanovené v súlade s formou, obsiahnutou v prílohe:

...

c) dôkaz o vykonateľnom rozsudku, zatykači alebo inom vykonateľnom súdnom rozhodnutí s rovnakým účinkom, ktoré spadá do rozsahu článkov 1 a 2;

...“

6 Rámcové rozhodnutie 2002/584 upravuje vo svojej prílohe formulár obsahujúci jednotný vzor európskeho zatykača. Písmeno b) tohto formulára týkajúce sa „rozhodnuti[a], z ktorého zatykač vychádza“, odkazuje v bode 1 na „zatykač alebo súdne rozhodnutie s rovnakým účinkom“.

Bulharské právo

7 Rámcové rozhodnutie 2002/584 prebral do bulharského práva zákon za extradiciata i evropeiskata zapoved za arest (zákon o vydávaní a o európskom zatykači, DV č. 46/05 z 3. júna 2005, ďalej len „ZEEZA“). § 37 ZEEZA formuluje ustanovenia o vydaní európskeho zatykača takmer rovnako ako článok 8 tohto rámcového rozhodnutia.

8 Podľa § 56 ods. 1 bodu 1 ZEEZA má v prípravnom konaní trestného konania právomoc vydať európsky zatykač na obvineného prokurátor. V tomto štádiu trestného konania bulharská právna úprava neupravuje možnosť súdu zúčastniť sa na vydaní európskeho zatykača alebo preskúmať platnosť tohto zatykača, a to ani pred, ani po jeho vydaní.

9 Podľa § 200 nakazatelen procesualen kodex (Trestný poriadok, ďalej len „NPK“) v spojení s § 66 ZEEZA možno európsky zatykač napadnúť iba opravným prostriedkom na nadriadenom orgáne prokuratúry.

10 Príkaz na predvedenie, ktorého cieľom je predviesť osobu podozrivú zo spáchania trestného činu na policajné vyšetrovacie orgány, je upravený v § 71 NPK. Tento príkaz na predvedenie možno napadnúť iba opravným prostriedkom podaným prokurátorovi.

- 11 Obvinenie osoby podozrivej zo spáchania trestného činu upravuje najmä § 219 NPK.
- 12 § 219 ods. 1 NPK uvádza, že „ak je získaný dostatok dôkazov o vine určitej osoby..., vyšetrovací orgán podá správu prokurátorovi a obviní túto osobu vydaním uznesenia na tento účel“. Ide o akt vydaný vyšetrovacím orgánom pod dohľadom prokurátora. Ako vyplýva z § 219 ods. 4 až 8 a z § 221 NPK, toto uznesenie má informovať osobu podozrivú zo spáchania trestného činu o tom, že bola obvinená, a dať jej možnosť brániť sa. Právnym následkom tohto uznesenia nie je zadržanie obvineného.
- 13 Uznesenie o vznesení obvinenia vydané vyšetrovacím orgánom nemožno napadnúť opravným prostriedkom na súde. Možno ho napadnúť iba opravným prostriedkom podaným prokurátorovi. § 200 NPK totiž stanovuje, že „uznesenie vyšetrovacieho orgánu možno napadnúť opravným prostriedkom podaným prokurátorovi. Rozhodnutie prokurátora, ktoré nepodlieha súdnemu preskúmaniu, možno napadnúť opravným prostriedkom na nadriadenom orgáne prokuratúry, ktorého rozhodnutie je konečné“.
- 14 Vzatie trestne stíhanej osoby do vyšetrovacej väzby v prípravnom konaní trestného konania upravuje § 64 NPK.
- 15 Podľa § 64 ods. 1 NPK „vzatie do vyšetrovacej väzby v prípravnom konaní nariadi príslušný prvostupňový súd na návrh prokurátora“.
- 16 Pri podaní takéhoto návrhu musí prokurátor posúdiť, či sú splnené podmienky vyžadované § 63 ods. 1 NPK na to, aby mohol žiadať od tohto súdu, aby obvinenému po vznesení obvinenia uložil najprísnejšie opatrenie, ktorým je vzatie do vyšetrovacej väzby v prípravnom konaní.
- 17 V súlade s § 64 ods. 2 NPK môže prokurátor nariadiť zadržanie obvineného na najviac 72 hodín na účely jeho predvedenia na súd, ktorý má právomoc prípadne nariadiť vzatie do vyšetrovacej väzby.
- 18 § 64 ods. 3 NPK stanovuje, že „súd bezodkladne preskúma vec... za účasti obvineného“.
- 19 V súlade s § 64 ods. 4 NPK je súd orgánom, ktorý má právomoc preskúmať návrh na vzatie do vyšetrovacej väzby a posúdiť, či je potrebné nariadiť vyšetrovaciu väzbu, zvoliť uloženie miernejšieho opatrenia alebo vo všeobecnosti odmietnuť uloženie záväzného procesného opatrenia voči obvinenému.
- 20 Podľa § 270 NPK, nazvaného „Rozhodnutia o donucovacom opatrení a iné opatrenia súdneho dohľadu počas súdneho konania“:
 - „1. Otázkou zmeny donucovacieho opatrenia možno uplatniť kedykoľvek počas súdneho konania. V prípade zmeny okolností možno podať na príslušnom súde nový návrh týkajúci sa donucovacieho opatrenia.
 2. Súd rozhoduje uznesením na verejnom pojednávaní.
 - ...
 4. Proti uzneseniu uvedenému v odsekoch 2 a 3 sa možno odvolať...“

Spor vo veci samej, prejudiciálne otázky a konanie na Súdnom dvore

- 21 Pre účasť v zločineckej organizácii obchodujúcej s drogami bolo v Bulharsku začaté trestné konanie proti 41 obvineným. 16 z nich, vrátane obvineného MM, bolo na úteku.
- 22 Uznesením z 8. augusta 2019, prijatým podľa § 71 NPK, vyšetrovací orgán vyhlásil pátranie po MM na účely jeho predvedenia na policajný orgán. Toto uznesenie, ktoré vydal policajný vyšetrovateľ, nebolo nikdy skutočne vykonané.
- 23 Vyšetrovací orgán uznesením z 9. augusta 2019 so súhlasom prokurátora obvinil MM z účasti v zločineckej organizácii obchodujúcej s drogami. Keďže MM bol na úteku, toto uznesenie, ktorého právnym následkom podľa vnútroštátneho súdu nemalo byť jeho zadržanie, ale jeho cieľom bolo iba oboznámiť ho s obvineniami proti nemu, bolo doručené iba jeho advokátovi ustanovenému *ex offio*.
- 24 Dňa 16. januára 2020 vydal prokurátor európsky zatykač na MM. V kolónke týkajúcej sa „rozhodnutia, z ktorého zatykač vychádza“ sa v bode 1, nazvanom „zatykač alebo súdne rozhodnutie s rovnakým účinkom“, uvádza iba uznesenie z 9. augusta 2019, ktorým bolo proti MM vznesené obvinenie.
- 25 Dňa 25. marca 2020 bola vec predložená vnútroštátnemu súdu na účely meritórneho preskúmania.
- 26 Prokurátor podal 16. apríla 2020 návrh, aby osoby, ktoré boli na úteku, vrátane MM, boli vzaté do vyšetrovacej väzby. Na verejnom pojednávaní, ktoré sa konalo 24. apríla 2020, vnútroštátny súd zamietol tento návrh z dôvodu, že podľa vnútroštátneho práva nebolo možné nariadiť takéto vzatie do väzby v neprítomnosti obvineného.
- 27 Dňa 5. júla 2020 bol MM pri výkone európskeho zatykača zo 16. januára 2020 zatknutý v Španielsku. Dňa 28. júla 2020 bol odovzdaný bulharským súdnym orgánom. V ten istý deň prokurátor podal návrh na vzatie MM do vyšetrovacej väzby.
- 28 Dňa 29. júla 2020, na záver pojednávania, na ktoré sa MM osobne dostavil a bol vypočutý, vnútroštátny súd nariadil jeho vzatie do vyšetrovacej väzby.
- 29 MM podal 5. augusta 2020 odvolanie proti rozhodnutiu nariaďujúcemu jeho vzatie do vyšetrovacej väzby, pričom okrem iného tvrdil, že európsky zatykač vydaný na neho je nezákonný, a navrhol, aby odvolací súd podal na Súdny dvor návrh na začatie prejudiciálneho konania.
- 30 Odvolací súd 14. augusta 2020 potvrdil rozhodnutie nariaďujúce vzatie MM do vyšetrovacej väzby bez preskúmania otázok týkajúcich sa prípadných väd európskeho zatykača a zamietol návrh na podanie návrhu na začatie prejudiciálneho konania na Súdny dvor.
- 31 MM podal 27. augusta 2020 na vnútroštátny súd podľa § 270 NPK nový návrh na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia nariaďujúceho jeho vzatie do vyšetrovacej väzby.
- 32 Na verejnom pojednávaní, ktoré sa konalo 3. septembra 2020, sa MM odvolával najmä na nezákonnosť európskeho zatykača, ktorý bol na neho vydaný, pričom uvádzal, že táto nezákonnosť nebola zohľadnená španielskym súdnym orgánom, ktorý zatykač vykonal z dôvodu,

že súhlasil so svojím odovzdaním bulharským orgánom. MM sa domáhal práva odvolať sa na túto nezákonnosť na vnútroštátnom súde a tvrdil, že spôsobila vadu rozhodnutia nariaďujúceho jeho vzatie do vyšetrovacej väzby. V dôsledku toho MM požadoval zrušenie tohto rozhodnutia.

33 Za týchto okolností Specializiran nakazatelen säd (Špecializovaný trestný súd, Bulharsko) rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru tieto prejudiciálne otázky:

„1. Je vnútroštátny zákon, podľa ktorého európsky zatykač a vnútroštátne rozhodnutie, na základe ktorého bol tento zatykač vydaný, prijíma iba prokurátor, pričom súd sa na tomto postupe nemôže zúčastniť, ani vykonať predbežné alebo následné preskúmanie, v súlade s článkom 6 ods. 1 rámcového rozhodnutia 2002/584?

2. Je európsky zatykač, ktorý bol vydaný na základe uznesenia o vznesení obvinenia proti vyžiadanej osobe, ktoré nesúvisí so zadržaním tejto osoby, v súlade s článkom 8 ods. 1 písm. c) rámcového rozhodnutia 2002/584?

3. V prípade zápornej odpovede: ak nie je počas vydania a preskúmania európskeho zatykača povolená účasť súdu a tento zatykač bol vydaný na základe vnútroštátneho rozhodnutia, ktoré nepredpokladá zadržanie vyžiadanej osoby, bol skutočne vykonaný a vyžiadaná osoba odovzdaná, treba priznať vyžiadanej osobe právo na účinný opravný prostriedok v tom istom trestnom konaní, v ktorom bol vydaný tento európsky zatykač? Predpokladá právo na účinný opravný prostriedok, aby bolo obnovené postavenie vyžiadanej osoby, aké by mala, keby k porušeniu nedošlo?“

34 Listom z 1. decembra 2020 vnútroštátny súd informoval Súdny dvor, že rozhodnutie nariaďujúce predbežné opatrenie vo forme vzatia MM do vyšetrovacej väzby bolo 27. novembra 2020 zmenené a že toto predbežné opatrenie má v súčasnosti formu domáceho väzenia.

O naliehavom konaní

35 Podaním podaným 4. septembra 2020 vnútroštátny súd navrhol, aby sa prejednáváný návrh na začatie prejudiciálneho konania prejednal v naliehavom konaní upravenom v článku 107 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora.

36 V tejto súvislosti treba v prvom rade uviesť, že tento návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu rámcového rozhodnutia 2002/584, ktoré patrí do oblastí upravených v tretej časti hlavy V Zmluvy o FEÚ týkajúcej sa priestoru slobody, bezpečnosti a spravodlivosti. Možno ho teda prejednať v naliehavom prejudiciálnom konaní upravenom v článku 23a Štatútu Súdneho dvora Európskej únie a v článku 107 jeho rokovacieho poriadku.

37 V druhom rade, pokiaľ ide o kritérium naliehavosti, podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora je potrebné zohľadniť okolnosť, že osoba dotknutá vo veci samej je ku dňu podania návrhu na začatie prejudiciálneho konania pozbavená slobody a jej ponechanie vo väzbe závisí od vyriešenia sporu vo veci samej [pozri v tomto zmysle rozsudky z 27. mája 2019, OG a PI (Prokuratúry v Lübecku a Zwickau), C-508/18 a C-82/19 PPU, EU:C:2019:456, bod 38, ako aj zo 14. mája 2020, Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság Dél-alföldi Regionális Igazgatóság, C-924/19 PPU a C-925/19 PPU, EU:C:2020:367, bod 99].

- 38 V tomto prípade, ako vyplýva z bodov 21, 28, 31 a 32 tohto rozsudku, je v spore vo veci samej MM podozrivý z účasti v zločineckej organizácii obchodujúcej s drogami a rozhodnutie o vzatí do vyšetrovacej väzby bolo voči nemu prijaté 29. júla 2020. MM podal 27. augusta 2020 podľa § 270 NPK na vnútroštátny súd návrh napádajúci zákonnosť tohto rozhodnutia, pričom sa v tejto súvislosti odvolával na nezákonnosť európskeho zatykača, ktorý bol na neho vydaný.
- 39 Z toho vyplýva, že ponechanie MM vo vyšetrovacej väzbe záviselo v čase podania návrhu na začatie prejudiciálneho konania od rozhodnutia Súdneho dvora, keďže jeho odpoveď na otázky položené vnútroštátnym súdom môže mať okamžitý vplyv na osud rozhodnutia nariadeného vzatie MM do vyšetrovacej väzby. Okrem toho zmena donucovacieho opatrenia nariadeného proti MM na domáce väzenie nemá vplyv na tento záver, pretože aj toto domáce väzenie môže značne obmedzovať slobodu MM.
- 40 Za týchto okolností tretia komora Súdneho dvora, na základe návrhu sudcu spravodajcu a po vypočutí generálneho advokáta, 21. septembra 2020 rozhodla vyhovieť návrhu vnútroštátneho súdu, aby sa tento návrh na začatie prejudiciálneho konania prejednal v naliehavom prejudiciálnom konaní.

O prejudiciálnych otázkach

O prvej otázke

- 41 Vnútroštátny súd sa svojou prvou otázkou v podstate pýta, či sa článok 6 ods. 1 rámcového rozhodnutia 2002/584 má vykladať v tom zmysle, že postavenie „súdneho orgánu vydávajúceho zatykač“ v zmysle tohto ustanovenia závisí od existencie súdneho preskúmania rozhodnutia o vydaní európskeho zatykača a vnútroštátneho rozhodnutia, na ktorom je tento európsky zatykač založený.
- 42 V tejto súvislosti vnútroštátny súd uvádza, že tak rozhodnutie o vydaní európskeho zatykača, o ktoré ide vo veci samej, ako aj vnútroštátny akt o vznesení obvinenia, na základe ktorého bol tento zatykač vydaný, treba považovať za akty, ktoré prijal iba prokurátor. Keďže však uplatniteľné vnútroštátne právo neupravuje žiadny súdny prostriedok nápravy proti týmto aktom, domnieva sa vnútroštátny súd, že je nevyhnutné, aby Súdny dvor rozhodol o súlade tohto práva s článkom 6 ods. 1 rámcového rozhodnutia 2002/584.
- 43 Naproti tomu vnútroštátny súd nespochybňuje kvalifikáciu prokurátora ako súdneho orgánu vydávajúceho zatykač v zmysle článku 6 ods. 1 rámcového rozhodnutia 2002/584 s prihliadnutím na kritériá, ktoré vyvodil Súdny dvor na stanovenie tejto kvalifikácie, a to na jednej strane jeho účasť na výkone spravodlivosti v trestných veciach a na druhej strane jeho nezávislosť pri vykonávaní úloh súvisiacich s vydaním európskeho zatykača [pozri v tejto súvislosti rozsudky z 27. mája 2019, OG a PI (Prokuratúry v Lübecku a Zwickau), C-508/18 a C-82/19 PPU, EU:C:2019:456, body 51 a 74, ako aj z 12. decembra 2019, Parquet général du Grand-Duché de Luxembourg a Openbaar Ministerie (Prokuratúry Lyon a Tours), C-566/19 PPU a C-626/19 PPU, EU:C:2019:1077, bod 52].
- 44 Ako však spresnil Súdny dvor, existencia súdneho preskúmania rozhodnutia o vydaní európskeho zatykača prijatého iným orgánom než súdom nie je podmienkou toho, aby tento orgán bolo možné kvalifikovať ako súdny orgán vydávajúci zatykač v zmysle článku 6 ods. 1 rámcového rozhodnutia 2002/584. Takáto požiadavka nesúvisí so zákonnou ani organizačnou úpravou

uvedeného orgánu, ale týka sa postupu vydávania zatykača, ktorý musí spĺňať požiadavku účinnej súdnej ochrany [rozsudok z 24. novembra 2020, Openbaar Ministerie (Falšovanie listín), C-510/19, EU:C:2020:953, bod 46 a citovaná judikatúra].

- 45 Naproti tomu neexistencia takéhoto súdneho preskúmania rozhodnutia o vydaní európskeho zatykača prijatého iným orgánom než súdom je relevantná na účely odpovede, ktorú treba dať na prvú časť tretej otázky, takže v rámci odpovede na túto otázku budú preskúmané požiadavky účinnej súdnej ochrany v prípade, ak sa ukáže, že podľa vnútroštátneho práva členského štátu vydávajúceho zatykač nemôžu byť podmienky vydania európskeho zatykača a vnútroštátneho rozhodnutia, na základe ktorého bol tento zatykač vydaný, predmetom súdneho preskúmania v tomto členskom štáte, či už pred alebo po odovzdaní vyžiadanej osoby.
- 46 Na prvú otázku treba preto odpovedať tak, že článok 6 ods. 1 rámcového rozhodnutia 2002/584 sa má vykladať v tom zmysle, že postavenie „súdneho orgánu vydávajúceho zatykač“ v zmysle tohto ustanovenia nezávisí od existencie súdneho preskúmania rozhodnutia o vydaní európskeho zatykača a vnútroštátneho rozhodnutia, na ktorom je tento európsky zatykač založený.

O druhej otázke

- 47 Vnútroštátny súd sa svojou druhou otázkou v podstate pýta, či sa článok 8 ods. 1 písm. c) rámcového rozhodnutia 2002/584 má vykladať v tom zmysle, že európsky zatykač treba považovať za neplatný, keď sa nezakladá na „[vnútroštátnom] zatykači alebo inom vykonateľnom súdnom rozhodnutí s rovnakým účinkom“ v zmysle tohto ustanovenia.
- 48 Na úvod treba pripomenúť, že zásada vzájomného uznávania, na ktorej je založený systém európskeho zatykača, spočíva na vzájomnej dôvere medzi členskými štátmi, že ich príslušné vnútroštátne právne poriadky sú spôsobilé poskytnúť rovnocennú a účinnú ochranu základných práv uznaných na úrovni Únie, osobitne v Charte (rozsudok z 1. júna 2016, Bob-Dogi, C-241/15, EU:C:2016:385, bod 33 a citovaná judikatúra).
- 49 Zásady vzájomného uznávania a vzájomnej dôvery, na ktorých sa zakladá systém európskeho zatykača, vychádzajú najmä z predpokladu, že dotknutý európsky zatykač bol vydaný v súlade s minimálnymi požiadavkami, od ktorých závisí jeho platnosť, medzi ktorými sa nachádza požiadavka uvedená v článku 8 ods. 1 písm. c) rámcového rozhodnutia 2002/584. Súdna ochrana zahŕňajúca dve úrovne totiž v zásade chýba v situácii, v ktorej bol postup vydania európskeho zatykača uplatnený bez toho, aby pred jeho vydaním vnútroštátny súdny orgán prijal rozhodnutie, ako je napríklad vydanie vnútroštátneho zatykača, na ktoré európsky zatykač nadväzuje (pozri v tomto zmysle rozsudok z 1. júna 2016, Bob-Dogi, C-241/15, EU:C:2016:385, bod 57).
- 50 Z tohto pohľadu rámcové rozhodnutie 2002/584 stanovuje najmä vo svojom článku 8 ods. 1 písm. c), že európsky zatykač musí obsahovať informácie poskytnuté v súlade s formulárom nachádzajúcim sa v prílohe tohto rámcového rozhodnutia o „vykonateľnom rozsudku, zatykači alebo inom vykonateľnom súdnom rozhodnutí s rovnakým účinkom, ktoré spadá do rozsahu článkov 1 a 2“ uvedeného rámcového rozhodnutia. Tieto informácie musia byť uvedené pod písmenom b) formulára nachádzajúceho sa v tejto prílohe, nazvaným „Rozhodnutie, z ktorého zatykač vychádza“, ktorého bod 1 stanovuje, že sa uvádza „zatykač alebo súdne rozhodnutie s rovnakým účinkom“.

- 51 Treba pripomenúť, že hoci rámcové rozhodnutie 2002/584 neobsahuje presnú definíciu pojmu „zatykač alebo... vykonateľné súdne rozhodnutie s rovnakým účinkom“, z judikatúry Súdneho dvora vyplýva, že tento pojem sa v prvom rade týka vnútroštátneho aktu odlišného od rozhodnutia o európskom zatykači (pozri v tomto zmysle rozsudok z 1. júna 2016, Bob-Dogi, C-241/15, EU:C:2016:385, bod 58).
- 52 Pokiaľ ide v druhom rade o to, čo treba rozumieť pod pojmom „súdne rozhodnutie“, Súdny dvor rozhodol, že tento pojem označuje všetky rozhodnutia orgánov, ktoré sa podieľajú na výkone trestného súdnictva členských štátov, s vylúčením policajných orgánov (rozsudok z 10. novembra 2016, Özçelik, C-453/16 PPU, EU:C:2016:860, bod 33).
- 53 Pokiaľ ide v treťom rade o povahu aktu uvedeného v článku 8 ods. 1 písm. c) rámcového rozhodnutia 2002/584, ako v podstate uviedol generálny advokát v bodoch 90 až 93 svojich návrhov, na to, aby sa na vnútroštátny akt, ktorý slúži ako základ európskeho zatykača, vzťahoval pojem „[vnútroštátny] zatykač alebo iné vykonateľné súdne rozhodnutie s rovnakým účinkom“ v zmysle tohto ustanovenia, musí mať tento akt, aj keď ho právna úprava členského štátu vydávajúceho zatykač neoznačuje názvom „vnútroštátny zatykač“, rovnocenné právne účinky, teda účinky príkazu na vypátranie a zatknutie trestne stíhanej osoby. Tento pojem sa teda nevzťahuje na všetky akty, ktorými sa začína trestné stíhanie proti osobe, ale iba na tie, ktoré majú prostredníctvom donucovacieho súdneho opatrenia umožniť zatknutie tejto osoby s cieľom jej predvedenia na súd na účely vykonania úkonov trestného konania.
- 54 V tomto prípade vyplýva z údajov obsiahnutých v rozhodnutí vnútroštátneho súdu, že vnútroštátnym aktom, na základe ktorého bol vydaný európsky zatykač na MM, je uznesenie o vznesení obvinenia z 9. augusta 2019 prijaté prokurátorom, ktorého cieľom je iba informovať dotknutú osobu o obvineniach proti nej a dať jej možnosť brániť sa podaním vysvetlení alebo návrhov na vykonanie dôkazov.
- 55 Vnútroštátny súd navyše v odpovedi na žiadosť Súdneho dvora o vysvetlenie spresnil, že okrem príkazu na predvedenie vyplývajúceho z uznesenia z 8. augusta 2019 vydaného policajnými orgánmi, nebol na MM vydaný žiadny iný vnútroštátny zatykač. Vnútroštátny súd najmä uvádza, že proti MM nebolo prijaté žiadne uznesenie na základe § 64 ods. 2 NPK.
- 56 Pokiaľ sa tieto okolnosti ukážu pravdivé, čo musí overiť vnútroštátny súd, potom sa s prihliadnutím na ne nezdá, že právnym základom európskeho zatykača, o ktorý ide vo veci samej, je vnútroštátny zatykač alebo vykonateľné súdne rozhodnutie s rovnakým účinkom, čo je v rozpore s tým, čo vyžaduje článok 8 ods. 1 písm. c) rámcového rozhodnutia 2002/584, takže tento európsky zatykač je neplatný.
- 57 Vzhľadom na všetky predchádzajúce úvahy treba na druhú otázku odpovedať tak, že článok 8 ods. 1 písm. c) rámcového rozhodnutia 2002/584 sa má vykladať v tom zmysle, že európsky zatykač treba považovať za neplatný, pokiaľ sa nezakladá na „[vnútroštátnom] zatykači alebo inom vykonateľnom súdnom rozhodnutí s rovnakým účinkom“ v zmysle tohto ustanovenia. Tento pojem sa vzťahuje na vnútroštátne opatrenia prijaté súdnym orgánom na účely vypátrania a zatknutia trestne stíhanej osoby s cieľom predviesť ju na súd na účely vykonania úkonov trestného konania. Prináleží vnútroštátnemu súdu, aby overil, či taký vnútroštátny akt o vznesení obvinenia, ako je ten, na ktorom sa zakladá európsky zatykač, o ktorý ide vo veci samej, má také právne účinky.

O tretej otázke

- 58 Vnútroštátny súd sa svojou treťou otázkou, ktorá má dve časti, v podstate pýta po prvé, či v prípade, ak právna úprava členského štátu vydávajúceho zatykač neobsahuje ustanovenia upravujúce súdny prostriedok nápravy na účely preskúmania podmienok, za ktorých bol európsky zatykač vydaný orgánom, ktorý hoci sa podieľa na výkone spravodlivosti v tomto členskom štáte, nie je sám súdom, sa má rámcové rozhodnutie 2002/584 s prihliadnutím na právo na účinnú súdnu ochranu zaručené v článku 47 Charty vykladať v tom zmysle, že povoľuje vnútroštátnemu súdu rozhodujúcemu o opravnom prostriedku, ktorým sa napáda zákonnosť ponechania vo vyšetrovacej väzbe osoby odovzdanej podľa európskeho zatykača vydaného na základe vnútroštátneho aktu, ktorý nemožno kvalifikovať ako „[vnútroštátny] zatykač alebo iné vykonateľné súdne rozhodnutie s rovnakým účinkom“ v zmysle článku 8 ods. 1 písm. c) tohto rámcového rozhodnutia, a v rámci ktorého je uplatnený dôvod založený na neplatnosti tohto európskeho zatykača podľa práva Únie, aby vyhlásil, že má právomoc na vykonanie takéhoto preskúmania platnosti. Po druhé sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa rámcové rozhodnutie 2002/584 s prihliadnutím na právo na účinnú súdnu ochranu zaručené článkom 47 Charty má vykladať v tom zmysle, že vyžaduje, aby zistenie vnútroštátneho súdu, že dotknutý európsky zatykač bol vydaný v rozpore s článkom 8 ods. 1 písm. c) tohto rámcového rozhodnutia, pretože sa nezakladá na „[vnútroštátnom] zatykači alebo inom vykonateľnom súdnom rozhodnutí s rovnakým účinkom“ v zmysle tohto ustanovenia, malo za následok prepustenie osoby vzatej do vyšetrovacej väzby po tom, čo ju vykonávajúci členský štát odovzdal členskému štátu vydávajúcemu zatykač.

O právomoci vnútroštátneho súdu, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania, na preskúmanie platnosti európskeho zatykača

- 59 Vnútroštátny súd sa v prvej časti svojej tretej otázky pýta, či v prípade, keď je konfrontovaný s dôsledkami vykonania európskeho zatykača v konaní o opravnom prostriedku, ktorým sa navrhuje zrušenie vyšetrovacej väzby MM, je jeho povinnosťou poskytnúť účinnú súdnu ochranu vyžadovanú článkom 47 Charty alebo či sa naopak musí vzdať riešenia otázky platnosti európskeho zatykača tým, že poskytne MM možnosť podať novú žalobu o náhradu škody v peniazoch.
- 60 Vnútroštátny súd spresňuje, že podľa bulharského procesného práva, ktoré sa uplatňuje v trestných veciach, nemá v prípade, keď rozhoduje o návrhu spochybňujúcom zákonnosť vzatia do vyšetrovacej väzby podľa § 270 NPK, možnosť incidenčne preskúmať platnosť vnútroštátneho alebo európskeho zatykača, pretože nemá právomoc rozhodovať o rozhodnutí prokurátora o vydaní takéhoto zatykača, keďže toto rozhodnutie možno napadnúť len opravným prostriedkom na nadriadenom orgáne prokuratúry.
- 61 V tejto súvislosti, ako už Súdny dvor rozhodol, pokiaľ ide o konanie týkajúce sa európskeho zatykača, záruka dodržiavania práv osoby, ktorej odovzdanie sa požaduje, patrí predovšetkým do zodpovednosti členského štátu vydávajúceho zatykač, o ktorom treba predpokladať, že dodržiava právo Únie a predovšetkým základné práva uznané týmto právom [rozsudky z 23. januára 2018, Piotrowski, C-367/16, EU:C:2018:27, bod 50, a zo 6. decembra 2018, IK (Výkon doplňujúceho trestu), C-551/18 PPU, EU:C:2018:991, bod 66].
- 62 Z judikatúry Súdneho dvora tiež vyplýva, že systém európskeho zatykača zahŕňa dvojúrovňovú ochranu procesných a základných práv, ktoré musí mať vyžiadaná osoba, keďže k súdnej ochrane stanovenej na prvej úrovni, teda pri prijímaní vnútroštátneho rozhodnutia, akým je vnútroštátny

zatykač, sa pridáva ochrana, ktorá musí byť zabezpečená na druhej úrovni, teda pri vydávaní európskeho zatykača, ku ktorému môže prípadne dôjsť aj krátko po prijatí uvedeného vnútroštátneho súdneho rozhodnutia [rozsudky z 12. decembra 2019, Parquet général du Grand-Duché de Luxembourg a Openbaar Ministerie (Prokuratúry Lyon a Tours), C-566/19 PPU a C-626/19 PPU, EU:C:2019:1077, bod 59, ako aj z 12. decembra 2019, Openbaar Ministerie (Prokuratúra vo Švédsku), C-625/19 PPU, EU:C:2019:1078, bod 38].

- 63 Pokiaľ teda ide o opatrenie, ktoré môže ako vydanie európskeho zatykača porušiť právo dotknutej osoby na slobodu, táto ochrana zahŕňa požiadavku, aby rozhodnutie spĺňajúce požiadavky účinnej súdnej ochrany bolo prijaté minimálne na jednej z dvoch úrovní uvedenej ochrany [rozsudky z 12. decembra 2019, Parquet général du Grand-Duché de Luxembourg a Openbaar Ministerie (Prokuratúry Lyon a Tours), C-566/19 PPU a C-626/19 PPU, EU:C:2019:1077, bod 60, ako aj z 12. decembra 2019, Openbaar Ministerie (Prokuratúra vo Švédsku), C-625/19 PPU, EU:C:2019:1078, bod 39].
- 64 Navyše druhá úroveň ochrany práv dotknutej osoby spočíva v tom, že súdny orgán vydávajúci zatykač preveruje dodržiavanie podmienok nevyhnutných na vydanie európskeho zatykača a objektívne skúma s ohľadom na všetky dôkazy v prospech a v neprospech a bez toho, aby bol vystavený riziku, že jeho rozhodovacia právomoc bude podliehať vonkajším pokynom najmä zo strany výkonnej moci, či je vydanie uvedeného zatykača primerané [rozsudky z 12. decembra 2019, Parquet général du Grand-Duché de Luxembourg a Openbaar Ministerie (Prokuratúry Lyon a Tours), C-566/19 PPU a C-626/19 PPU, EU:C:2019:1077, bod 61, ako aj z 12. decembra 2019, Openbaar Ministerie (Prokuratúra vo Švédsku), C-625/19 PPU, EU:C:2019:1078, bod 40].
- 65 Okrem toho treba pripomenúť, že ak právny poriadok členského štátu vydávajúceho zatykač priznáva právomoc vydať európsky zatykač orgánu, ktorý hoci sa podieľa na výkone spravodlivosti v tomto členskom štáte, nie je sám súdom, potom rozhodnutie o vydaní takéhoto zatykača a najmä primeranosť takéhoto rozhodnutia musí byť možné v uvedenom členskom štáte napadnúť opravným prostriedkom podaným na súd, ktorý spĺňa všetky požiadavky účinnej súdnej ochrany [rozsudok z 12. decembra 2019, Openbaar Ministerie (Prokuratúra vo Švédsku), C-625/19 PPU, EU:C:2019:1078, bod 41 a citovaná judikatúra].
- 66 Taký opravný prostriedok proti rozhodnutiu o vydaní európskeho zatykača na účely trestného stíhania prijatému orgánom, ktorý sa síce podieľa na výkone spravodlivosti a má potrebnú nezávislosť vo vzťahu k výkonnej moci, avšak nie je súdom, má zaručiť, že súdne preskúmanie tohto rozhodnutia a podmienok potrebných na vydanie tohto zatykača, najmä jeho primeranosti, bude v súlade s požiadavkami účinnej súdnej ochrany [rozsudok z 12. decembra 2019, Openbaar Ministerie (Prokuratúra vo Švédsku), C-625/19 PPU, EU:C:2019:1078, bod 42].
- 67 Členským štátom teda prináleží dohliadať na to, aby ich právne poriadky účinne zaručovali úroveň súdnej ochrany, ktorú si vyžaduje rámcové rozhodnutie 2002/584 v zmysle jeho výkladu v judikatúre Súdného dvora, prostredníctvom opravných prostriedkov, ktoré zavedú a ktoré sa môžu v závislosti od systému odlišovať [rozsudok z 12. decembra 2019, Openbaar Ministerie (Prokuratúra vo Švédsku), C-625/19 PPU, EU:C:2019:1078, bod 43].
- 68 V tejto súvislosti zavedenie samostatného opravného prostriedku proti rozhodnutiu o vydaní európskeho zatykača, ktoré prijal iný justičný orgán než súd, predstavuje v tomto smere len jednu z možností [rozsudky z 12. decembra 2019, Parquet général du Grand-Duché de Luxembourg

a Openbaar Ministerie (Prokuratúry Lyon a Tours), C-566/19 PPU a C-626/19 PPU, EU:C:2019:1077, bod 65, ako aj z 12. decembra 2019, Openbaar Ministerie (Prokuratúra vo Švédsku), C-625/19 PPU, EU:C:2019:1078, bod 44].

- 69 Ak teda vo vnútroštátnom právnom poriadku existujú procesné pravidlá, podľa ktorých podmienky vydania európskeho zatykača a najmä jeho primeranosť môžu byť predmetom súdneho preskúmania v členskom štáte vydávajúcim zatykač pred alebo súčasne s jeho vydaním, ale aj neskôr, je splnená požiadavka účinnej súdnej ochrany [pozri v tomto zmysle rozsudky z 12. decembra 2019, Parquet général du Grand-Duché de Luxembourg a Openbaar Ministerie (Prokuratúry Lyon a Tours), C-566/19 PPU a C-626/19 PPU, EU:C:2019:1077, body 70 a 71, ako aj z 12. decembra 2019, Openbaar Ministerie (Prokuratúra vo Švédsku), C-625/19 PPU, EU:C:2019:1078, body 52 a 53].
- 70 Hoci v súlade s procesnou autonómiou, ktorú majú vnútroštátne orgány, rámcové rozhodnutie 2002/584 ponecháva na ich voľnej úvahe konkrétne spôsoby dosiahnutia cieľov, ktoré sleduje, najmä pokiaľ ide o možnosť upraviť opravný prostriedok určitej povahy proti rozhodnutiam týkajúcim sa európskeho zatykača (pozri v tomto zmysle rozsudok z 30. mája 2013, F, C-168/13 PPU, EU:C:2013:358, bod 52), členské štáty musia napriek tomu dbať na to, aby nemarili splnenie požiadaviek vyplývajúcich z tohto rámcového rozhodnutia, predovšetkým pokiaľ ide o súdnu ochranu, ktorá je jeho základom.
- 71 Navyše treba pripomenúť, že ako vyplýva z článku 51 ods. 1 Charty, členské štáty a v dôsledku toho aj ich súdy sú povinné dodržiavať Chartu, keď vykonávajú právo Únie, čo je práve prípad, keď súdny orgán vydávajúcí zatykač a vykonávajúci súdny orgán uplatňujú vnútroštátne ustanovenia prijaté na vykonanie rámcového rozhodnutia 2002/584 (rozsudok z 1. júna 2016, Bob-Dogi, C-241/15, EU:C:2016:385, bod 34 a citovaná judikatúra). Platí to aj vtedy, keď ide o účinnosť súdneho preskúmania rozhodnutí týkajúcich sa európskeho zatykača, ktoré sa musí vykonať priamo alebo incidenčne.
- 72 Ak teda procesné právo členského štátu vydávajúceho zatykač neupravuje samostatný opravný prostriedok umožňujúci, aby súd preskúmal podmienky vydania európskeho zatykača, ako aj jeho primeranosť pred alebo súčasne s jeho prijatím, alebo neskôr, má sa rámcové rozhodnutie 2002/584 s prihliadnutím na právo na účinnú súdnu ochranu zaručené v článku 47 Charty vykladať v tom zmysle, že súd, ktorý má rozhodovať v štádiu trestného konania po odovzdaní vyžiadanej osoby, musí byť oprávnený incidenčne preskúmať podmienky vydania tohto zatykača v prípade, keď je na tomto súde napadnutá jeho platnosť.
- 73 Platí to najmä v takej situácii, ako je situácia vo veci samej, v ktorej je na dotknutom súde v konaní o návrhu napádajúcom zákonnosť rozhodnutia o vzatí osoby do vyšetrovacej väzby incidenčne spochybnená zákonnosť postupu vydania európskeho zatykača týkajúceho sa tejto osoby a predovšetkým existencia „zatykača alebo iného vykonateľného súdneho rozhodnutia s rovnakým účinkom“ v zmysle článku 8 ods. 1 písm. c) rámcového rozhodnutia 2002/584, pretože tento zatykač umožnil zatknutie a predvedenie uvedenej osoby, ako aj následné prijatie opatrenia, ktorým bola pozbavená slobody.
- 74 V dôsledku toho treba na prvú časť tretej otázky odpovedať tak, že ak právna úprava členského štátu vydávajúceho zatykač neobsahuje ustanovenia upravujúce súdny prostriedok nápravy na účely preskúmania podmienok, za ktorých bol európsky zatykač vydaný orgánom, ktorý hoci sa podieľa na výkone spravodlivosti v tomto členskom štáte, nie je sám súdom, má sa rámcové rozhodnutie 2002/584 s prihliadnutím na právo na účinnú súdnu ochranu zaručené v článku 47

Charty vykladať v tom zmysle, že povoľuje vnútroštátnemu súdu rozhodujúcemu o opravnom prostriedku, ktorým sa napáda zákonnosť ponechania vo vyšetrovacej väzbe osoby odovzdanej z titulu európskeho zatykača vydaného na základe vnútroštátneho aktu, ktorý nemožno kvalifikovať ako „[vnútroštátny] zatykač alebo iné vykonateľné súdne rozhodnutie s rovnakým účinkom“ v zmysle článku 8 ods. 1 písm. c) tohto rámcového rozhodnutia a v rámci ktorého je uplatnený dôvod založený na neplatnosti tohto európskeho zatykača podľa práva Únie, aby vyhlásil, že má právomoc na vykonanie takéhoto preskúmania platnosti.

O dôsledkoch konštatovania neplatnosti európskeho zatykača na vyšetrovaciu väzbu obvineného

- 75 Vnútroštátny súd sa v druhej časti svojej tretej otázky pýta Súdneho dvora, či by konštatovanie, že európsky zatykač, o ktorý ide vo veci samej, je neplatný, malo mať za následok, aby bolo obnovené postavenie MM, aké by mal, keby k porušeniu práva Únie nedošlo, čo by v tomto prípade znamenalo zrušenie jeho vyšetrovacej väzby.
- 76 V súlade s článkom 1 ods. 1 rámcového rozhodnutia 2002/584 je účelom mechanizmu európskeho zatykača umožniť zatknutie a odovzdanie vyžiadanej osoby tak, aby vzhľadom na cieľ sledovaný týmto rámcovým rozhodnutím spáchaný trestný čin nezostal nepotrešaný a táto osoba bola stíhaná alebo vykonala trest odňatia slobody, ktorý jej bol uložený [rozsudok zo 6. decembra 2018, IK (Výkon doplňujúceho trestu), C-551/18 PPU, EU:C:2018:991, bod 39].
- 77 Z toho vyplýva, ako uviedol aj generálny advokát v bodoch 148 a 149 svojich návrhov, že hneď ako bola vyžiadaná osoba zatknutá a potom odovzdaná členskému štátu vydávajúcemu zatykač, európsky zatykač v zásade vyčerpal svoje právne účinky s výnimkou účinkov odovzdania výslovne stanovených v kapitole 3 rámcového rozhodnutia 2002/584 a že vzhľadom na vnútorné limity mechanizmu európskeho zatykača tento zatykač nepredstavuje právny titul pre zadržanie vyžiadanej osoby v členskom štáte, ktorý ho vydal.
- 78 V prejednávanej veci vyšetrovaciu väzbu MM vyplýva z rozhodnutia prijatého 29. júla 2020 na návrh prokurátora.
- 79 Okrem toho pri neexistencii harmonizácie podmienok, za ktorých možno nariadiť a ponechať vyšetrovaciu väzbu osoby, proti ktorej sa vedie trestné stíhanie (pozri v tomto zmysle rozsudky z 19. septembra 2018, Milev, C-310/18 PPU, EU:C:2018:732, bod 47, a z 28. novembra 2019, Specializirana prokuratura, C-653/19 PPU, EU:C:2019:1024, bod 28), môže príslušný súd iba za podmienok stanovených jeho vnútroštátnym právom rozhodnúť o takomto opatrení a prípadne prerušiť jeho výkon, ak zistí, že tieto podmienky už nie sú splnené.
- 80 Ani rámcové rozhodnutie 2002/584, ani článok 47 Charty teda nevyžadujú, aby vnútroštátny súd prepustil na slobodu osobu, ktorá bola vzatá do vyšetrovacej väzby, ak zistí, že európsky zatykač, ktorý mal za následok odovzdanie tejto osoby, je neplatný.
- 81 Prináleží preto iba príslušnému vnútroštátnemu súdu, aby overil, či voči obvinenému bolo prijaté vnútroštátne opatrenie zbavujúce ho slobody a či bolo prijaté v súlade s vnútroštátnym právom členského štátu vydávajúceho zatykač. Okrem toho prináleží tomuto súdu, aby vzhľadom na vnútroštátne právo členského štátu vydávajúceho zatykač určil, aké dôsledky môže mať neexistencia platného vnútroštátneho zatykača na rozhodnutie vziať a neskôr ponechať vo vyšetrovacej väzbe trestne stíhanú osobu.

- 82 V dôsledku toho sa má rámcové rozhodnutie 2002/584 s prihliadnutím na právo na účinnú súdnu ochranu zaručené v článku 47 Charty vykladať v tom zmysle, že nevyžaduje, aby konštatovanie vnútroštátneho súdu, že dotknutý európsky zatykač bol vydaný v rozpore s článkom 8 ods. 1 písm. c) tohto rámcového rozhodnutia, pretože sa nezakladá na „[vnútroštátnom] zatykači alebo inom vykonateľnom súdnom rozhodnutí s rovnakým účinkom“ v zmysle tohto ustanovenia, malo za následok prepustenie osoby vzatej do vyšetrovacej väzby po tom, čo ju vykonávajúci členský štát odovzdal členskému štátu vydávajúcemu zatykač. Prináleží teda vnútroštátnemu súdu, aby v súlade so svojím vnútroštátnym právom rozhodol, aké dôsledky môže mať neexistencia takého vnútroštátneho aktu ako právneho základu dotknutého európskeho zatykača na rozhodnutie ponechať alebo neponechať obvineného vo vyšetrovacej väzbe.
- 83 Zo všetkých týchto úvah vyplýva, že na tretiu otázku treba odpovedať takto:
- Ak právna úprava členského štátu vydávajúceho zatykač neobsahuje ustanovenia upravujúce súdny prostriedok nápravy na účely preskúmania podmienok, za ktorých bol európsky zatykač vydaný orgánom, ktorý hoci sa podieľa na výkone spravodlivosti v tomto členskom štáte, nie je sám súdom, má sa rámcové rozhodnutie 2002/584 s prihliadnutím na právo na účinnú súdnu ochranu zaručené v článku 47 Charty vykladať v tom zmysle, že povoľuje vnútroštátnemu súdu rozhodujúcemu o opravnom prostriedku, ktorým sa napáda zákonnosť ponechania vo vyšetrovacej väzbe osoby odovzdanej z titulu európskeho zatykača vydaného na základe vnútroštátneho aktu, ktorý nemožno kvalifikovať ako „[vnútroštátny] zatykač alebo iné vykonateľné súdne rozhodnutie s rovnakým účinkom“ v zmysle článku 8 ods. 1 písm. c) tohto rámcového rozhodnutia a v rámci ktorého je uplatnený dôvod založený na neplatnosti tohto európskeho zatykača podľa práva Únie, aby vyhlásil, že má právomoc na vykonanie takéhoto preskúmania platnosti.
 - Rámcové rozhodnutie 2002/584 s prihliadnutím na právo na účinnú súdnu ochranu zaručené v článku 47 Charty sa má vykladať v tom zmysle, že nevyžaduje, aby konštatovanie vnútroštátneho súdu, že dotknutý európsky zatykač bol vydaný v rozpore s článkom 8 ods. 1 písm. c) tohto rámcového rozhodnutia, pretože sa nezakladá na „[vnútroštátnom] zatykači alebo inom vykonateľnom súdnom rozhodnutí s rovnakým účinkom“ v zmysle tohto ustanovenia, malo za následok prepustenie osoby vzatej do vyšetrovacej väzby po tom, čo ju vykonávajúci členský štát odovzdal členskému štátu vydávajúcemu zatykač. Prináleží teda vnútroštátnemu súdu, aby v súlade so svojím vnútroštátnym právom rozhodol, aké dôsledky môže mať neexistencia takého vnútroštátneho aktu ako právneho základu dotknutého európskeho zatykača na rozhodnutie ponechať alebo neponechať obvineného vo vyšetrovacej väzbe.

O trovách

- 84 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trový konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (tretia komora) rozhodol takto:

1. Článok 6 ods. 1 rámcového rozhodnutia Rady 2002/584/SVV z 13. júna 2002 o európskom zatykači a postupoch odovzdávania osôb medzi členskými štátmi, zmeneného rámcovým rozhodnutím Rady 2009/299/SVV z 26. februára 2009, sa má vykladať v tom zmysle, že postavenie „súdneho orgánu vydávajúceho zatykač“ v zmysle tohto ustanovenia nezávisí od existencie súdneho preskúmania rozhodnutia o vydaní európskeho zatykača a vnútroštátneho rozhodnutia, na ktorom je tento európsky zatykač založený.
2. Článok 8 ods. 1 písm. c) rámcového rozhodnutia 2002/584, zmeneného rámcovým rozhodnutím 2009/299, sa má vykladať v tom zmysle, že európsky zatykač treba považovať za neplatný, pokiaľ sa nezakladá na „[vnútroštátnom] zatykači alebo inom vykonateľnom súdnom rozhodnutí s rovnakým účinkom“ v zmysle tohto ustanovenia. Tento pojem sa vzťahuje na vnútroštátne opatrenia prijaté súdnym orgánom na účely vypátrania a zatknutia trestne stíhanej osoby s cieľom predviesť ju na súd na účely vykonania úkonov trestného konania. Prináleží vnútroštátnemu súdu, aby overil, či taký vnútroštátny akt o vznesení obvinenia, ako je ten, na ktorom sa zakladá európsky zatykač, o ktorý ide vo veci samej, má také právne účinky.
3. Ak právna úprava členského štátu vydávajúceho zatykač neobsahuje ustanovenia upravujúce súdny prostriedok nápravy na účely preskúmania podmienok, za ktorých bol európsky zatykač vydaný orgánom, ktorý hoci sa podieľa na výkone spravodlivosti v tomto členskom štáte, nie je sám súdom, má sa rámcové rozhodnutie 2002/584, zmenené rámcovým rozhodnutím 2009/299, s prihliadnutím na právo na účinnú súdnu ochranu zaručené v článku 47 Charty základných práv Európskej únie vykladať v tom zmysle, že povoľuje vnútroštátnemu súdu rozhodujúcemu o opravnom prostriedku, ktorým sa napáda zákonnosť ponechania vo vyšetrovacej väzbe osoby odovzdanej z titulu európskeho zatykača vydaného na základe vnútroštátneho aktu, ktorý nemožno kvalifikovať ako „[vnútroštátny] zatykač alebo iné vykonateľné súdne rozhodnutie s rovnakým účinkom“ v zmysle článku 8 ods. 1 písm. c) tohto rámcového rozhodnutia, a v rámci ktorého je uplatnený dôvod založený na neplatnosti tohto európskeho zatykača podľa práva Únie, aby vyhlásil, že má právomoc na vykonanie takéhoto preskúmania platnosti.

Rámcové rozhodnutie 2002/584, zmenené rámcovým rozhodnutím 2009/299, s prihliadnutím na právo na účinnú súdnu ochranu zaručené v článku 47 Charty základných práv Európskej únie sa má vykladať v tom zmysle, že nevyžadujú, aby konštatovanie vnútroštátneho súdu, že dotknutý európsky zatykač bol vydaný v rozpore s článkom 8 ods. 1 písm. c) tohto rámcového rozhodnutia, pretože sa nezakladá na „[vnútroštátnom] zatykači alebo inom vykonateľnom súdnom rozhodnutí s rovnakým účinkom“ v zmysle tohto ustanovenia, malo za následok prepustenie osoby vzatej do vyšetrovacej väzby po tom, čo ju vykonávajúci členský štát odovzdal členskému štátu vydávajúcemu zatykač. Prináleží teda vnútroštátnemu súdu, aby v súlade so svojím vnútroštátnym právom rozhodol, aké dôsledky môže mať neexistencia takého vnútroštátneho aktu ako právneho základu dotknutého európskeho zatykača na rozhodnutie ponechať alebo neponechať obvineného vo vyšetrovacej väzbe.

Podpisy